

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 czerwca 2017r., odmówił Z. D. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu wskazano, że rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło wyłącznie z przyczyn dotyczących zakładu pracy. W dniu 30 września 2016 roku wnioskodawca złożył oświadczenie woli o odmowie przyjęcia nowo zaproponowanych warunków pracy, co stanowiło przyczynę rozwiązania stosunku pracy.

decyzja w aktach ZUS

Ubezpieczony uznał w/w decyzję za krzywdzącą i w dniu 25 sierpnia 2017 złożył odwołanie. Podniósł, że jego stosunek pracy został rozwiązany w związku z likwidacją stanowiska pracy, a więc z wyłącznej przyczyny leżącej po stronie zakładu pracy.

odwołanie – k. 2

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc te same argumenty, co w zaskarżonej decyzji.

odpowiedź na odwołanie – k. 5

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

Z. D. urodził się (...).

Od 1 września 1989 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. Zajmował różne stanowiska, związane z pracą fizyczną, przy czym od 2006 roku zatrudniony był na stanowisku pracownika transportu. Pracę wykonywał w siedzibie firmy, na ulicy (...) w Ł..

Okoliczności bezsporne

Wnioskodawca zamieszkuje poza Ł. – w K. i codziennie dojeżdżał do pracy. Ponieważ siedziba firmy była blisko dworca Ł. F., nie miał kłopotu z bezpośrednim dojazdem.

Przesłuchanie wnioskodawcy k 33 odw

W dniu 9 czerwca 2014 roku wnioskodawca podpisał aneks do umowy o pracę, zgodnie z którym zmieniono miejsce wykonywania pracy na ulicę (...) i na ulicę (...) w Ł. – w zależności od potrzeb.

Z dniem 17 lipca 2014 roku powierzono wnioskodawcy, na mocy porozumienia stron, stanowisko pracownika magazynowego na okres do dnia 25 lipca 2014 roku, czyli na 9 dni. Podobnie było w okresie od 12 stycznia 2015 roku do 31 marca 2015 roku.

Faktycznie wnioskodawca jeszcze przez dłuższy okres pracował jako pracownik transportu na ulicy (...). Było tak dopóki całkowicie nie przeniesiono siedziby zakładu pracy w nowe miejsce, co nastąpiło w maju 2016 roku.

Gdy wnioskodawca przeniósł się na ulicę (...), okazało się, że nie jest już tam potrzebne stanowisko pracy, które zajmował, W nowym miejscu zupełnie inaczej zorganizowano transport na produkcji i dlatego firma podjęła decyzję o likwidacji wszystkich stanowisk pracy: pracownik transportu.

Dowód: przesłuchanie wnioskodawcy k 33 odw, zeznania świadka A. P. k 32 odw,

W dniu 28 czerwca 2016 roku prezes zarządu spółki (...) zawnioskował o przygotowanie dla wnioskodawcy wypowiedzenia zmieniającego na stanowisko „mieszacz rozwłókniacz-szarpanie odpadów” z obniżeniem wynagrodzenia z kwoty (...) do 2400 złotych.

W dniu 28 lipca 2016 roku zawiadomiono związku zawodowe o zamiarze wypowiedzenia zmieniającego, wskazując, że przyczyną tego wypowiedzenia jest likwidacja stanowiska: pracownik transportu.

W dniu 20 sierpnia 2016 roku wręczono wnioskodawcy wypowiedzenie zmieniające w części dotyczącej stanowiska pracy oraz wynagrodzenia. Jako przyczynę podano likwidację stanowiska: pracownik transportu oraz konieczność dostosowania wysokości pobieranego wynagrodzenia do wynagrodzenia określonego w tabeli płac, stanowiącej załącznik nr 2 do zakładowego układu zbiorowego pracy dla stanowisk znajdujących się w 8 szczeblu struktury gradacji stanowisk. Po upływie okresu wypowiedzenia zaproponowano wnioskodawcy stanowisko mieszacz rozwłókniacz-szarpanie odpadów” z wynagrodzeniem 2400 złotych.

Miejscem świadczenia pracy miała być ulica (...) w Ł..

Dokumentacja osobowa w aktach osobowych

Wnioskodawca nie przyjął zaproponowanych warunków pracy i płacy, bowiem dojeżdżał z K. i praca na ulicy (...) nie była mu na rękę. Miał zbyt daleko, musiał się przesiadać, co zwiększało koszty przejazdu, a po wypowiedzeniu otrzymywałby niższe wynagrodzenie. Jak pracował na ulicy (...), to miał bezpośrednie połączenie z K..

Pracując na stanowisku pracownika transportu wnioskodawca przewoził na wózkach maty tapicerskie. Nie była to ciężka praca. Zaproponowane mu stanowisko na produkcji - mieszacz rozwłókniacz-szarpanie odpadów wiązało się z ciężką pracą fizyczną, przy wysokiej temperaturze, wymagającą stania przy maszynie przez 8 godzin, wykonania czynności załadunku i rozładunku. Wnioskodawca znał już prace na produkcji, bowiem do 2006 roku zatrudniony był jako prasowacz mat.

Było 5 pracowników transportu i wszyscy dostali wypowiedzenia z powodu likwidacji stanowiska pracy. Osoby te, za wyjątkiem wnioskodawcy, przyjęły nowe warunki zatrudnienia.

Dowód: zeznania świadka A. P. k 32 odw, świadka B. P. (1) k 33, przesłuchanie wnioskodawcy k 33 odw.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013, poz. 170 ze zm.) Nr 120, poz. 1252, z późn. zm.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

W myśl art. 2 ust. 3, świadczenie przedemerytalne przysługuje po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował prawo wnioskodawcy do świadczenia przedemerytalnego, bowiem w ocenie ZUS rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło wyłącznie z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

W ocenie Sądu, powyższe stanowisko nie jest trafne.

Postępowanie dowodowe wykazało, że wnioskodawca zamieszkuje w K. i pracując od 27 lat na ulicy (...) w Ł., mógł bezpośrednio dojeżdżać do miejsca pracy.

Zdaniem Sądu powyższy argument jest bardzo istotny, bowiem kwestia dojazdu do pracy wiąże się nie tylko z utraconym czasem, ale i zwiększonymi kosztami podróży.

Dlatego też, gdy siedziba pracodawcy została przeniesiona na ulicę (...) w Ł., która jest w drugim końcu miasta, dla wnioskodawcy pojawił się poważny problem z dojazdem. Okazało się, że musi się przesiadać, co wiąże się z dłuższym czasem podróży oraz większymi kosztami. Okoliczności te potwierdził również świadek B. P.. Istną okolicznością przy tym jest fakt, że przyjęcie zmienionych warunków pracy wiązało się nie tylko ze zmianą stanowiska pracy, miejsca pracy ale również wynagrodzenia. Zarobki wnioskodawcy nie były wygórowane (wynosiły 2564 zł) i miały ulec zmniejszeniu o 164 złotych (do 2400 zł).

W ocenie Sądu, dla osoby zarabiającej na takim poziomie, jak wnioskodawca, zmniejszenie zarobków o kwotę 164 zł ma znaczenie dla domowego budżetu. Jeżeli jeszcze do tego doda się zwiększenie kosztów przejazdu do pracy, z uwagi na nową siedzibę pracodawcy, to w sumie wnioskodawca utraciłby znacznie więcej.

Należy podkreślić, że wnioskodawca, w toku przesłuchania podał, że gdyby nie zmieniła się siedziba firmy, to przyjąłby zmienione warunki pracy, chociaż były mniej korzystne. Dodał jednak, że dojazdy na ulicę (...) były dla niego bardzo uciążliwe, wymagały przesiadek i wiązały się z wyższymi kosztami. Dlatego zmiana miejsca pracy i do tego obniżenie wynagrodzenia były dla niego bardzo uciążliwe.

Podsumowując, zdaniem Sądu pracodawca – likwidując wnioskodawcy stanowisko pracy, zaproponował mu znacznie gorsze warunki zatrudnienia. Dlatego też odmowa ich przyjęcia nie mogła stanowić współprzyczyny rozwiązania stosunku pracy.

Wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał Z. D. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 20 czerwca 2017, tj. od dnia następnego po dniu złożenia wniosku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem, wypożyczając akta rentowe.